

Frá Suðuroyarstevnuni

Robert Mac Birnie sang m.a. ein potpourri við Poul F.-sangum saman við gentukóri úr Vági

Klokkuni vantaði nógvar minuttir í átta leygar-kveldið, tá var skúlahøllin í Trongisvági stúgvandi full av fólki. Og meira aftrat. Fleiri sluppu ikki longur enn í forhøllina, og onnur góvu skarvin yvir og fóru bara heimaftur. Eini 500 fólk vóru á kveldsetuni, metti onkur.

Kveldsetan í Trongisvági leygarkveldið var høvuðstiltakið í Suðuroyarstevnuni og vardi hálvan triðja tíma. Sjálvt um hon var so drúgv, fekk eingin høvi til at keða seg. Har vóru so nógvir luttakarar, og tilfarið fjølbroytt. Ein partur av luttakarunum í kveldsetuni kom norðaneftri, m.o. Pauli í Sandagerði við sekstett-

ini, Brandur Øssursson, Sunleif Rasmussen og aðrir jazztónleikarar. Hanus Johansen og fleiri, fleiri onnur.

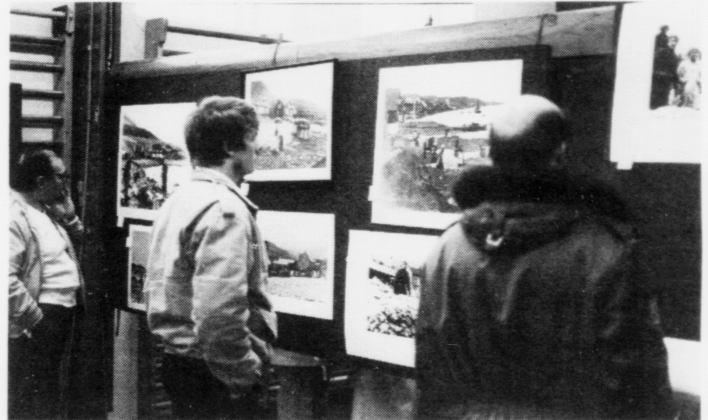
Men teir flestu luttakararnir vóru suðuroyingar. TÁÐ vóru eisini suðuroyingar, ið lögdu kveldsetuna til rættis. Robert Mac Birnie hevur einastandandi evnir, og tað var ikki minst honum fyrri at takka, at kveldsetan gekk so væl. Allir hansara leiklutir riggaðu líka væl. Hann var bæði frásøgumaður og kórleiðari, sang og ikki minst hermdi og skemtaði.

Kveldsetan var eitt prógv um, hvussu gott grundarlagið er fyrri at gera listarligt arbeiði. Eis-

ini aðrastaðni enn í Havn. Nógvar hevdur verið vant til kveldsetuna á sama hátt sum til hinar konsertirnar, ið vóru á stevnuni.

Tey høvdu spælmannstónleik, hornstónleik og Robert stjórnaði einum gentukóri, sum eisini luttók í skemtinum og Tórgerð Suðuroy og Robert framførdu eina yrking.

Robert royndi seg haraftrat sum sjónleikari og hermari. Eisini fyrri okkum, ið ikki eru suðuroyingar, var lætt at kenna persónarnar aftur, ið hann hermdi eftir. Hvør stóð fyrri skotum, kann fara. Men tað var skemt á høgum støði.

Fólk høvdu stóran áhuga fyrri framsýningini av gomlum myndum, sum lýstu farna tíð

Bæði í Vági og á Tvøroyri var bókaframsýning. Eingin bókahandil er í oynni, og serliga børnini nýttu høvi at ogna sær nakrar feroyskar barnabækur

Tiltøk og blíðskapur

Vit, ið noyddist norður aftur sunnukveldið við Smyrli, fingur ikki høvi til at hoyra ta stóru konsertina í Trongisvági. Tað vóru heldur ikki stundir til at fara til øll tiltøkini, ti tey vóru nógvar.

Í fimleikarhøllini á Tvøroyri var ein stór framsýning við gomlum myndum. Ein partur av hesum myndum hevur ikki verið at sæð áður. M.a. hevur Einar Larsen gjørt eitt stórt arbeiði við at savna myndir, gingið so at siga hús úr húsi og lænt myndir, sum so vórðu avmyndaðar til stórar myndir. Tær flestu myndirnar vóru úr norðaru helvt av oynni, men næsta vikuskiftið, tá framsýningin fer til Vágs, koma fleiri myndir við.

Í skúlanum í Vági var

listaframsýning og somuleiðis í Porkeri. Tey, ið sýndu fram í Porkeri, vóru tey flestu minni kend fólk, ið ikki hava sýnt fram áður. Alt var heldur ikki líka gott, men sum onkur segði: Bara um ein av teimum nýggju verður til nakað meira, so er væl vunnið við eini slikari framsýning.

Men ein stevna sum Suðuroyarstevnan var meira enn tiltøk við list. Blíðskapurin var ein týðandi táttur. Og tað skulu suðuroyingarnir eiga, gestablíðnið er óført. Takk fyrri blíðskap og eina góða stevnu, Jóhannes Enni, Mannbjørn Mortensen, Ingrid í Puntabyrgi, Einar Larsen, John Mortensen, Óli Holm, Tórgerð Suðuroy og øll hini.

randi